

απελπισία

απελπισία κ. **απελπισιά, η**, ουσ. [<απελπίζω], η απελπισία. **α.** άνθρωπος δυσάρεστος, κουραστικός, μίζερος, που μας δημιουργεί προβλήματα και δυσαρέσκεια με τη φορτικότητα του ή τη μίζερη συμπεριφορά του: «αμάν, μωρ' αδερφάκι μου, απελπισία κατάντησες μ' αυτή την γκρίνια σου!». **β.** άνθρωπος λεπτολόγος, σχολαστικός, που μας εξουθενώνει με τη λεπτολογία του, τη σχολαστικότητά του: «μην μπλέξεις με τον τάδε σε καμιά δουλειά, γιατί είναι μεγάλη απελπισία και θα σ' αλλάξει τον αδόξαστο».

- *είναι (μαύρη) απελπισία, α.* είναι (πολύ) δυσάρεστος, (πολύ) κουραστικός, (πολύ) εκνευριστικός, (πολύ) μίζερος, που για το λόγο αυτό, μας δημιουργεί (μεγάλη) δυσαρέσκεια, (μεγάλη) στενοχώρια: «μην μπλέξεις μαζί του, γιατί είναι μαύρη απελπισία ο τύπος και θα σου σπάσει τα νεύρα». **β.** λέγεται και για κάτι που μας προξενεί εκνευρισμό ή δυσαρέσκεια: «όλη τη βδομάδα ο καιρός ήταν μαύρη απελπισία, γιατί συνέχεια πότε φυσούσε αέρας και πότε έβρεχε || το φαγητό που μας πρόσφεραν ήταν μαύρη απελπισία».

- *μ' έπιασε μαύρη απελπισία*, νιώθω μεγάλη απογοήτευση, μεγάλη απόγνωση: «απ' τη μέρα που χρεοκόπησα μ' έπιασε μαύρη απελπισία, γιατί δεν ξέρω πια πώς θα τα καταφέρω από δω και πέρα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας